De causis quibus intrinsecus.

De furfuribus in capite nascentibus.

De pustulis.

De favis.

De tinea.

De pediculis.

De cephalea.

De emicranea.

De dolore cranei.

De scotomia vel vertigine.

De litargia.

De quasi expergefactione a somno.

De stupore mentis.

De vigiliis.

De frenesi.

De ebrietate.

De amore qui et hereos dicitur.

De stimulatione.

De epilepsia.

De apoplexia.

De spasmo et tetano.

De tremore et (vexatione) iectatione.

Hec capitula ideo sunt preposita, ut liber integer reservetur
in quo auctoritatem unam imitamur. De alopitia.

Capillus ex fumo crosso et calido nascitur qui ex igneis (sanguineis)
et in consimilibus humoribus quo crescente crescunt et capi-
lli. Unde potest ab ipso nutriri. Hunc fumum qui perdiderit et capi-
llos perdit. Per qualitatem quoque fumi et capilli variari possunt ut in herbis
videmus. Ex tenui humore vel siccitate nigrescentibus provectis vel au-
ginitatibus qui fumus omnino non fuit, perdit in hominibus
capillos et fiunt calvi. Quibus quia nulle medicine subve-
niunt, nec capilli come crescere possunt. Si autem fumus non ex
toto amittatur, sed solum ex aliquo humore inficiatur, infirmitas
quedam nascitur que alopitia vocatur. Hic autem morbus ideo alopitia
dicitur, quia vulpes que grece alopiddos nuncupantur hoc sepe patiuntur.
Ex colore cutis loci ipsius cognoscere possumus ex quo humore sit
causatur. Si enim est citrina calida et sicca, non dubitamus ex colera
rubea. Purgandum hunc humorem medicamine ex subscriptis
mirobalano citrino, viola, scamonea, absinthio et his similibus.